

כמדינה

(המשך מעמוד 12)

לביתיקה באוריייהוד. הואיל ואת הפריצה הוא ביצע ביום השבת הוא היה כנראה סבור שהשבת מתירה לו ליהנות גם מ' מושקאות חריפים וכך יצא כשבידיו שלל של סיגריות ומשקאות, בשווי כולל של 554 לירות.

מסוחרר מן ההצלחה הגדולה לא שם אפרים לב לעובדה כי הוא השאיר מאחוריו את הארנק שלו. ובארנק שלו היתה, כמו שיש לכל פורץ צעיר המכבד את עצמו, תעודת-הזהות שלו.

המשטרה שבאה לחקור את הפריצה כן שמהלב לעובדה זאת, הלכה בעיקבות תעודת-הזהות אל אפרים, והביאה אותו ב' פני שופט השלום ד"ר יוסף כהן-מגורי.

וכאשר השופט הביע את תמיהתו על ש' כחור צעיר עוסק בפריצה היתה לאפרים תשובה מוכנה. שאל הוא: "מה אתה רוצה, שכל החיים שלי אני אקח סיגריות מ' החברים?"

בלוף

אחד

גדול

"זאת המנה העיקרית שאתן מנסות ל' הלביש עלי!" זעק צדוק לוי מדוכן ה' נאשמים, כולו רותח מזעם. שתי הצעירות שלידו לא טמנו את ידן בצלחת, צווחו לו ב' חורה: "אתה פושע! אתה מנצל בחורות צעירות!"

קהל הסקרנים בבית-המשפט נעץ בנאשם מבטים לא-נעימים, ושופטת השלום הדסה בן-עיתו, לפנייה התברר משפטו, נראתה מור' עזת מן הפרשיות שנגולו לפנייה בחיק, בו הואשם צדוק בן ה'32 ואחת הצעירות, אי' לתית בת 16, בהחזקת חשיש ועישונו.

הסבירה הנאשמת הצעירה: "אני מכירה את צדוק כבר שלוש שנים. הוא הגבר ה' ראשון בחיי. לפני שנה וחצי ילדתי לו ילד, בנייתוח קיסרי. צדוק לא רצה להכיר אותו והייתי מוכרחה למסור את הילד ל' אימוץ. יום לפני המעצר פגשתי את צדוק, במיקרה, ברחוב והוא סיפר לי שהיה ב' חורי ועישן שם חשיש."

למחרת ביקרה המשטרה בחורה הפרוץ ו' בעל הדלת השבורה של הצעירה, מצאה ב' חור סימנים מובהקים לעישון חשיש, שמעה את סיפוריה של הצעירה ואפילו קיבלה מ' מנה פירור של חשיש, אותו היא מצאה, ל' דבריה, מתחת לכסא.

שתי אבהויות. כשהגיע תורו של צדוק לוי לומר את שלו הוא פנה ישר ל' עניין, הרעים לעבר הצעירה: "יש לך ילד ממני?"

התשובה: "כן. אני מוכנה להתפשט ול' הראות לשופטת את הניתוח הקיסרי." המלה האחרונה של צדוק: "זה הכל בלוף אחד גדול."

לא כך סברה העדה הבאה, צעירה בת 19, שגם לה זכרונות מסויימים מצדוק לוי. אחרי שאישרה את גירסתה של האילתית, הוסיפה: "גם אני הייתי חברה של צדוק, גם לי יש ילד ממנו. הוא הבטיח לי ל' התחתן איתי, אבל אחר שילדתי את הילד הוא עזב אותי."

המעמסה של שתי אבהויות ביום אחד כבר היתה יותר מדי בשביל צדוק. הוא שוב הכחיש בקול נזעם את הכל, טען ששתי ה' צעירות אינן אלא לסביות מעשנות חשיש ותויה לפני השופטת את מר גורלו. על ש' נפל קרבן לשתי פושעות צעירות.

השופטת הסיקה את המסקנה מן העדויות המנוגדות של השלושה, שהשאירו לה רק אפשרות אחת: לזכות את הנאשמים מחוסר הוכחות.

את ההערכה הנכונה על טיב עדויותיהם היה אפשר לקבל רק עם סיום המשפט. היה זה כאשר השלושה יצאו מן הבניין בצוותא, מחובקים איש עם רעותו ומשוחחים ביניהם בעליות רבה.

רכיארם

הפתק

הגואל

איש לא מבין כיצד קיבל מרכזי דהאן בן ה'27 רשיון לנהיגה באופנוע. העובדה היא, בכל זאת, שדהאן, החרש והאילם, קורע באופנוע שלו את הכבישים, ולפעמים גם עצמים שונים העומדים לו בדרכו.

(המשך בעמוד 17)

הם לא רצו אותה

בחייה. אבל כשמתה

גייין מנספילד החל-

ההקדב

הוצאו ישר מצוירי קומיקס אמריקאיים. זה היה בדיוק מה שהקהל אהב, ורק הרבה הרבה יותר מאוחר התגלה, שזה ב' עצם גם מה שגייין אהבה: גבר ענקי, נערך בגודל שלה, שלידו היא נראתה קטנה — ולא כמו הרישל-חמוקים.

גייין, שעם כל שיעוץ-הפירסומת הנהח' לט לא-נורמלי שלה, היתה בעצם בחורה אמריקאית ביתית — התחילה בשמחה ללדת ילדים ענקיים לבעל הענקי שלה; את זולטן, מיקי ומארי, שהיו עתידים להימצא לידה בשעת מותה.

רק רדיפתה המייאשת אחרי הפירסומת גרמה לה לעזוב את מיקי, ולהסתבך באה-

הילדים לפני

התאונה הקט' לנית, עפצעה אותם, צולמו כשגייין מנספילד היתה עדיין נשואה באושר למיקי הארגיטיי. עומדת מימין — בתה מנישואיה הראשונים.

ביום שונים: פרשה שהוטררה היא פרשת אנריקו בומבה, במאי איטלקי שמימדיו הת' אימו לשם המשפחה שלו: הוא היה כביר- מימדים, כמו שגייין אהבה, והיא חיתה איתו יותר משנה — ואף התגרשה בגירור שין מכסיקניים ממיקי השרירי והמיסכן שלה. אבל אז נודע שהבומבה הזה נשוי לחלוטין, ואצל איטלקים נישואין זה עניין שאי אפשר להיפטר ממנו בכלל. גייין חזרה שוב למיקי שלה, ובגלל זה הגירושין שלהם בעצם לא תפסו. כשהיא נישאה, יותר מאוחר, למאט צ'ימי בר — הסתבר שהיו אלה נישואיני לא

גייין המשגעת

באחד מצילומיה האחרונים. בניסיונותיה הנואשים לזכות בפירסומת, ולחזור ולהגיע אל אורות הזרקורים, היא החלה, זמן קצר לפני מותה, שוב להצטלם בתמונות עירום, כפי שעשתה בתחילת הקריירה שלה. גם בכך היא הזכירה את מרילין, שהסכימה, לפני מותה, להצטלם בעירום מלא.

אחרי שמתה גייין מנספילד — התחיל לו להתעורר מהומות אמיתיות — ככיב גופתה.

מסכנה אחת, גייין: כל חייה היא כלי-כך השתדלה להופיע בכותרות (העולם הזה 1957) — אבל כולם כתבו עליה בעיקר ל' אחר שניספתה בתאונה. והיא כל כך רצתה שירצו אותה, ושיריבו עליה — אבל ה' ריב הגדול היה: מי יוכה לקבור אותה.

הגבר האחרון בחייה, נהרג יחד איתה, ושני אהוביה הקודמים התחילו להתדיין למי הגופה שלה שייכת:

תבע אותה הבמאי מאט צ'ימבר, שטען שהוא היה הבעל האחרון של גייין, לפני שהיא התגרשה ממנו. והוא אף אבי בנה האחרון, התינוק.

ואז הופיע פתאום בעלה הקודם, מיקי הארגיטיי, וחשף את העובדות שגייין המס' כנה ניסתה להסתיר: את העובדה שהיא מעולם לא היתה נשואה כחוק לצ'ימבר, וכי למעשה מיקי הוא בעלה עד היום ה' זה — שכן הם אף פעם לא התגרשו כראוי.

בזאת גרם הארגיטיי לכך, שבנה התינוק של גייין ייחשב לילד בלתי-חוקי — ובלבד שיזכה הוא בגופתה של הכוכבת.

הדבר מוכר שערוריה וזה: כמעט-לחלוטין שהתעוררה ככיב גופתה של מיי-גייין-תמיד